

NAKON DESET GODINA.

miercuri, 06 iunie 2012

Zajedništvo Hrvata u Rumunjskoj je organizacija svih nas, organizacija koja radi za nas i za dobrobit našeg naroda. Upravo zato je jedan od ciljeva ZHR-a da promovira naše kneževе. Prvi knez ZHR-a u karanđevskoj komandi bio je prof. Milja Radan. Profesor je velikom većinom glasova Karanđevaka izabran da obavlja funkciju kneza od 1996. do 2000-te (dve hiljadite) godine, a zatim je dobio povjerenje svojih sumještana za još jedan kneževski mandat. Nakon što je u jeseni iste godine prof. Radan izabran da zastupa Hrvate u Rumunjskom Parlamentu, funkciju kneza u Karanđevu preuzima Petar Bogdan, tadašnji potpresjednik Zajedništva Hrvata. Pomoć u Zajedništva Hrvata u Rumunjskoj, koji je bio od 1991. pa sve do početka kampanje za nadolazeće mjesne izbore, Petar Bogdan drži knežiju u Karanđevu ne samo što više od deset godine, sve do naših dana.

Dugogodišnju knežiju Petra Bogdana krasi uspješni i neuspješni, vrline i mane, dobro obavljene stvari i loše obavljene stvari. Petar Bogdan se za vrijeme svoje knežije zalagao i ulagao u karanđevske škole, u crkvu, u neke karanđevske puteve, u opskrbljivanje Karanđeva i Jabala s pitkom vodom i tako dalje. Rezultat takvog zalaganja karanđevske komande i kneza Petra Bogdana je asfaltiranje ulaznog puta u Jabal e pa sve do Padinasak, zatim asfaltiranje ulaznog puta u Nermi i obnovu tamošnjeg mosta, asfaltiranje i pročišćavanje karanđevskog puta od komande pa sve do Kurja ice. Masovne svote novaca su investirane u komunalne puteve, odnosno u Mogilu i Uljanicu. Izgrađen je novi vrt u Karanđevu (istina s premalnim prostorima), obnovljen je Dom kulture iz Nermi a i komanda iz Karanđeva. Postavljen je drveni most na rijeci koja teče kod Tri vodenice, u suradnji s crkvom uređen je prostor kod Svete Marije Lurdske u karanđevskoj Kurja ici i izgrađen je križni put na karanđevskoj Kalvariji. Isto tako, obnovu starog mosta koji je trebao biti izgrađen u Nermi u a nermi anje su ga odbili jer im je bio premalen za protok vode, napravljen je most u Jarku, u blizini Dvojezične Gimnazije iz Karanđeva te na taj način omogućen promet i na toj relaciji, karanđevsko groblje je fluidizirano te je tamo podignut novi ogradni zid.

Deset godina je prilično dug vremenski period i nije potrebno nekakvo posebno nadahnuće da bi se postiglo ono što je u Karanđevu postignuto. Ovakvi primjeri bi se mogli nastaviti ali mi ih ne možemo nabrojati, isto kao što ne možemo bilježiti ni ono što knez nije uspio napraviti, budući da naša novina ne raspolaže dovoljnim prostorom da sve to nabroji. Tek nevin pogled u Nermi i Jabal e odmah pokazuje da je u zadnjem mandatu naš knez ulagao u ova dva sela karanđevske općine samo mrvicu novca nego što im je dodijeljivao novce za održavanje kirvaja.

Ne znamo da li je karanđevski knez uspio iskoristiti nešto od 16,8 milijarde starih leja kao što su to uspjele iskoristiti neke druge komande s područja Rumunjske ili mu je Vlada sve novce blokirala. Vjerojatno nije ni probao te novce iskoristiti budući da je sve nas obavijestio kako su ti novci neblagoslovljeni. S druge pak strane, znamo da je na sve karanđevske ulice posipana nekakva posebna vrsta "zgušnjak", pokazana je određena briga za neke teške socijalne slučajeve u Karanđevu i Nermi u, uspostavljen je zajednički jezik karanđevskog kneza i konsilijera PDL-a, a komanda je u zadnje dvije godine iz vlastitog budžeta plaćala muziku za kirvaj u Karanđevu. Naposljetku, zamjenjena je inicijalna destinacija Doma Kulture, a Karanđevo ima sasvim novu i izmjenjenu nogometnu ekipu i prikladno nogometno igralište u kojega je masovno investirano.

Nova vremena traže novog kneza

Nalazimo se danas u drugom desetljeću u dvadeset i prvog stoljeća, a o ekivanja stanovnika Nerma, Jabala i Karaševa su sve veća i veća. Nova vremena pretpostavljaju novu način života, nov pogled na svijet, poduzetnijeg i snažnijeg kneza. Kad bismo pažljivo pogledali i pokušali analizirati kneževu djelovanje u proteklih deset godina onda bismo mogli konstatirati da je većina nabrojanih projekata pokrenuta i realizirana u prvim dvama mandatima, dakle do 2008. godine. Nakon toga se može opaziti određeni umor u radu i djelovanju našeg kneza, krivi potezi, nesnažljivost, manjkavost novih projekata i sve veće uvjerenje u vlastite sposobnosti.

Knez i nogomet

Misljenja smo da bi naša nogometna ekipa bolje funkcionirala da se naš knez u nju uopće nije uplitao. Ovako, to imamo? Nogometno igralište u Karševu je i nadalje dostupno samo momci Prolaza, u njihovom sastavu dominiraju igrači koji nisu iz Karševa, a naši igrači su prisiljeni igrati u susjednom Klokoti ili u drugim mjestima. Nogometno igralište iz Karševa je zaključano za naševce. Naš knez je pasivan pred tim paradoksom. Ako je vjerovati vlastitim izjavama, on doista želi da naša nogometna mladež igra u svojem mjestu ali ne može u tu svrhu ništa napraviti zbog žestoke opozicije konsilijera PDL i PNL iz našeg evskog vijeća. Istini za volju, previše ni ne poduzima i odviše se ni ne umara u tom pogledu. Kada je pak riječ o investicijama u nogometno igralište u Karševu mora se odmah istaknuti da su one dosta rijetke, ali, zauzvrat, - skupe i veoma nevaljetne. Nakon završenih radova, teren iz Karševa izgleda kako izgleda, blatnast i deniveliran, to već zna svaki naševak koji prati utakmice Prolaza, isto kao što to znaju i sve nogometne ekipe koje gostuju na našem igralištu.

Knez i naš evski ulazni putevi

Kad bismo pokušali pronaći neki alternativni put od našeg evskog ulaznog puta, koji se protiče od komande pa sve do izlaska prema Rici, onda bismo odmah rekli da je to Kaj, glavni ekonomski put Karševaka. Tijekom vremena komanda je pokušavala na različite načine zatrpati rupe na ulaznom putu, ali one su se javljale opet iznova i iznova. Neki stanovnici Karševa su osobno pokušavali zatrpati rupe, ali su brzo odustali jer s našim rupama se ne može tako lako i jednostavno boriti. Komanda je jednom popunila rupe na tom asfaltu s otrim kamenjem, što opet nije bilo adekvatno riješenje. Rupe su se iznova javile, a kamen je ubrzo bio izbačen po asfaltu i postojala je realna opasnost da nekome razbije staklo na autu ili, u najgorem slučaju, glavu. Ovaj komadić ulaznog puta bi trebao biti ponovno asfaltiran, a ne injektiran na početku kampanije za izbore. Ovako, on je dokaz ravnodušnosti komande i županije prema svim stanovnicima Karševa.

Još jedan dokaz ravnodušnosti komande i Źupanije prema stanovnicima Karaševa je i put Kaj , koji se proteŹe iz sela do Kantara, samo što se ovaj naš glavni ekonomski put nalazi u puno lošijem stanju nego karaševski ulazni put. Kaj je degradiran, teško prolazan i za traktore, a kamoli za aute, a na nekim mjestima više je nalik kljancu nego putu. Od 2005. godine naovamo gosp. Frunzaverde nije izgubio nijednu priliku da obe a kako e sav taj put asfaltirati. Pogotovo za vrijeme izbornih kampanja, kad mu obe anjima nema kraja. Za vrijeme prošle kampanje ak je smjestio neke teške strojeve ispred naše komande kako bi bolje uvjerio stanovnike da ispunjava svoja obe anja. Nakon biranja, teški strojevi su nestali, put se još više degradirao i eka kneza da spomene bivšemu predsjedniku Źupanije da ima jednu „restancu“ prema Karaševcima. Pogotovo sad kad su se obojica sreli u PNL-u, odnosno u stranci u koju su pobjegli. Veoma je bio nenadahnut naš knez kad je odlu io posipati po svim karaševskim ulicama neku posebnu vrstu „zgure“. Za vrijeme sušnih dana, Karaševo se teško brani od pepela kojega proizvodi ova zgura, a kad padne kiša zgura emanira nekakav miris kakav se prije mogao osjetiti u nekim ri i kim industrijskim tvornicama.

Još ponešto o karaševskom knezu

Najve i projekt karaševske op ine je bio uvo enje vodovoda u Karaševu i Jabal u. Radovi su zapo eli davne 2008. godine, a stanovnici Karaševa i Jabal a još uvijek nemaju komandinu pitku vodu u svojim domovima. Istina, što se vode ti e, Karaševci su se snašli na razli ite na ine, skoro svaka ku a ima svoje vrelo za vodu, ali to nije nikakva zasluga komande ili kneza. Naša komanda je krenula obrnutim putem: najprije je zamislila uvesti vodovod u naša sela, a tek zatim kanalizaciju. Projekt za kanalizaciju još uvijek nije odobren, prije nekoliko godina je bio odbijen i nije dobio financiranje, a sada se opet nalazi na nekakvoj reevaluaciji.

Imamo u Karaševu turisti ki centar za informiranje turista, ali nemamo turiste. Zgradi turisti koga centra je karaševska komanda dodje-lila toliko velik prostor da bi tamo mogle stati deset takve zgrade i svi turisti koji bi nas eventualno mogli posjetiti u sljede e deset godine.

Imali smo u Karaševu i Dom kulture, ali mu je naš knez naprosto zamjenio prvobitnu destinaciju, tako da se sada u unutrašnosti tog prostora odrŹavaju svadbe, krštenja, vjen anja. U Domu kulture je najprije poravnjena i izbetonirana dvorana amfiteatarskog tipa, a zatim su još stavljene i plo ice, koje snaŹno kontrastiraju s postoje om muralnom freskom. Naš knez nije ni na trenutak razmislio kako oŹivjeti i dinamizirati kulturalni Źivot, nego je naprosto pretvorio Dom kulture u nekakvu vrstu neukusnog restorana, pustivši nas sve da mislimo kako Źivimo u primitvinom vremenu. Sada je sigu-rno, u Domu kulture ne e više biti predstava!

Kada netko nešto ne moŹe dobro napraviti onda je bolje ne krenuti na posao, nego ostaviti stvari onakve kakve su bile. Najbolje je bilo da se naš knez nije uplitao u karaševski nogomet i u renoviranje Doma kulture i da ih je ostavio onako kako je ostavio karaševski ulazni put, Kaj i Zajedništvo Hrvata u Rumunjskoj.

Zajedništvo Hrvata nije mogao ostvariti neke svoje projekte zbog opozicije PDL i PNL grupacije iz karasvevskog mjesnog vijeća. U prilog tome govori nedodjelivanje mjesta za podizanje Polivalentne dvorane, poteškoće oko izgradnje Muzeja, zabrana karasvevskoj nogometnoj ekipi da nastupi na nacionalnim igralištima, problemi oko organiziranja kirvaja u Karasvevu itd. Takvim poteškoćama doprinio je i promovirani knez u ime Zajedništva koji je ponekad samo govorio u obrani Zajedništva, a djelom je radio protiv njega.

Redakcija